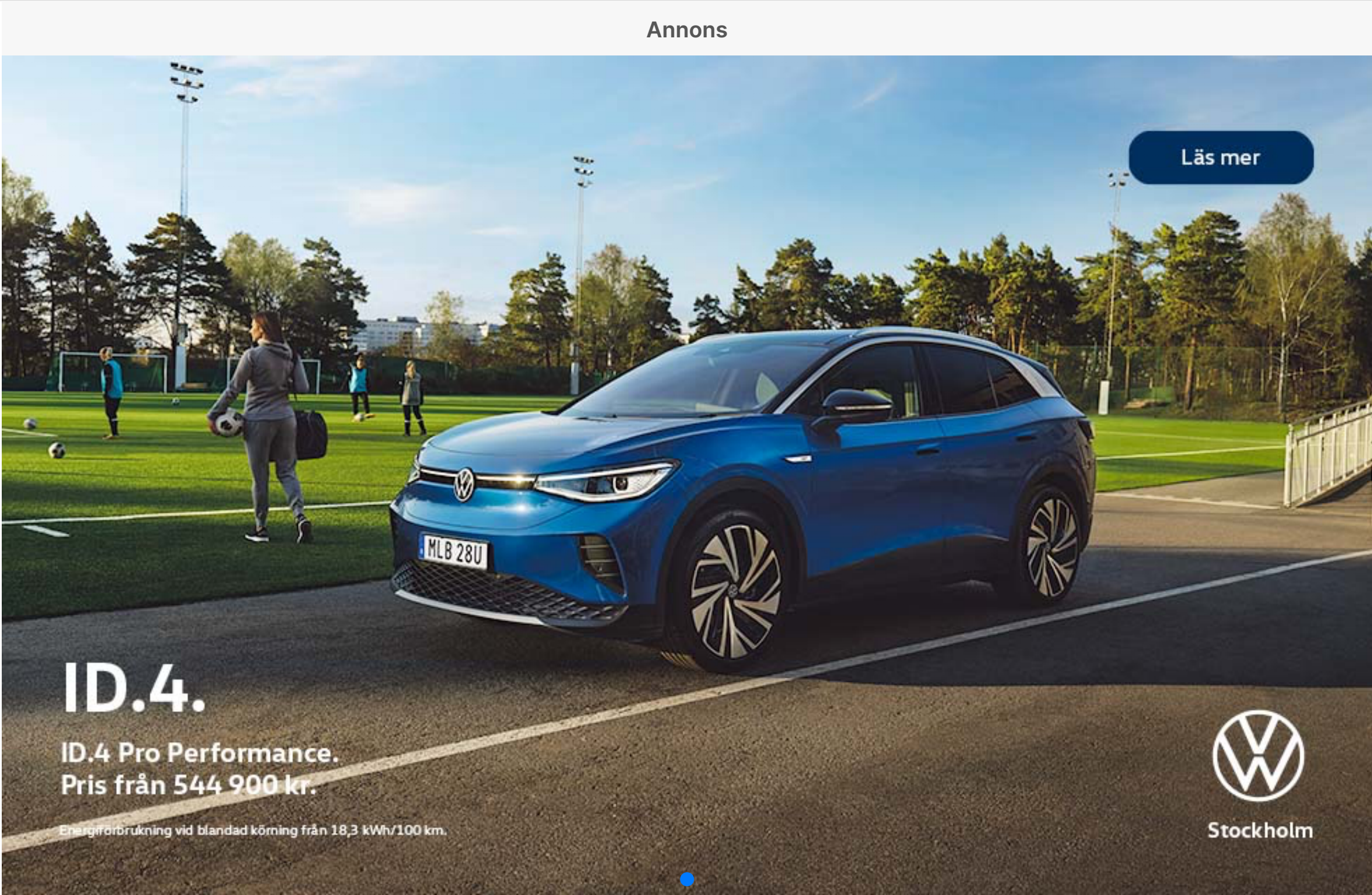

Annons

ID.4.
ID.4 Pro Performance.
Pris från 544 900 kr.
Ensligförbrukning vid blandad körning från 18,3 kWh/100 km.

Läs mer

Stockholm

KULTUR | **Konstrecensioner**

Thomas Millroth

Kivik Art Centres nya skulptur är inte särskilt originell

9 juli 2022 09:00

Men vad gör det när jag kan klättra upp på regnbågen och se ända till Blekinge? skriver Thomas Millroth.

Thomas Millroth
Text

i Det här är en kulturartikel. Analys och värderingar är skribentens egna.

”Rainbow for Kivik” av Querkraft (2022).
Foto: Alice Schoolcraft

Fakta

Querkraft: Rainbow for Kivik

Kivik Art Centre, t o m 4/9.

Thomas Millroth är konstkritiker på kultursidan.

Österrikiska arkitektbyrån Querkraft har designat Kivik Art Centres nya verk, en femton meter lång båge i lättmetall, ”Rainbow for Kivik”. Den reser sig ur och försvinner ner i jorden.

Regnbågar är inte ovanliga i konsten. Olle Bonniér till exempel har gjort mäktiga naturfenomen som dyker upp ur marken. Men vad spelar bristen på originalitet för roll när denna metallbåge lockar besökarna att klättra upp och njuta av utsikten över Hanöbukten. Högst uppe spanar jag länge mot Listerlandet.

Kivik Art arbetar med gränssnittet mellan arkitektur och konst. Men utan naturen skulle många verk förbli ganska tomma geometriska former.

Mötena med verken är befriande kravlösa. Det är inte nödvändigt att läsa på. Känslan får tala, till exempel svindeln att klättra upp i Chipperfield/Gormleys ”A sculpture for the individual Experience of Architecture” (2008); den var ju omstridd som utsiktspost mot Ulf Lundells bostad, men nyfikenheten har nog lagt sig numera.

Utan naturens medverkan behöver installationerna en egen kärna. Vilket demonstreras av sommarens två inlånade verk. Kjell Adamssons och Paul Erikssons ”Rum 1-4” (2006) är fyra rostiga portaler som skiljer sig något från varandra genom olika vinklar på väggarna. De ska framkalla känslor typ balans eller öppenhet. Det funkar inte för mig, de stålskulpturerna förblev en tanke och står stumma i den vackra naturen.

Också Britt-Ingrid Perssons bronsskulptur ”Dans” (2007) ignorerar omgivningen. Men som traditionell skulptur bygger den uttrycket på materialet. Jag ser hur konstnären vridit kavlad lera för att med en lätt vridning skapa känslan av dans. Det funkar – var som helst.

Under sexton år har konst och arkitektur spelat ihop. Den ståltrengbåge som nu installerats i en glänta är en fin motstämman till den lummiga grönskan.

Kultur	>
Konstrecensioner	>

Tipsa oss

- ☎ 040 - 71234
- ☎ SMS: 71234
- ☎ MMS: 0790- 643 123
- ✉ 71234@sydsvenskan.se
- 🔗 Fler sätt att tipsa

Kontakta oss

- 🔗 Kundservice
- ☎ 040-93 41 00
(Kundtjänst)
- 🔗 Redaktion
- ☎ 040-28 12 00
(Växel)

Information

- Om Sydsvenskan
- Personuppgiftspolicy
- Cookiepolicy
- Allmänna villkor
- IAB Sweden Gold Standard
- Anpassa cookies

Annons

- Företagsannonser
- Familjeannonser
- Radannonser
- Evenemangsguide

- ✉ Chefredaktör: Jonas Kanje
- ✉ Redaktionschef och tf ansvarig utgivare: Malena Henriksson
- ✉ Redaktionschef: Camilla Sylvan
- ✉ Politisk chefredaktör och ansvarig för Opinion: Heidi Avellan
- ✉ Kulturchef: Ida Ölmedal

Om Sydsvenskan

Sydsvenskan, grundad 1848 av Bernhard Cronholm (teckningen), är Sydsveriges ledande morgontidning. I papperstidningen, på webben, i läsplattan och i mobilen förmedlar tidningen händelser och nyheter i närmiljön, men också i Sverige och världen. Sydsvenskan granskar, berör, underhåller och tar ställning. Det har vi gjort i över 170 år.